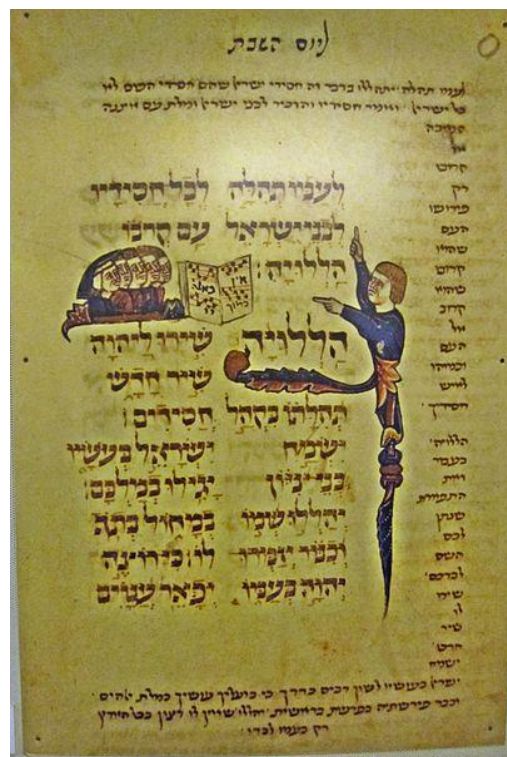

TEHILLIM 146-150: IS TODAY A HALLEL DAY?

R' Yair Lichtman

NOVEMBER 23, 2022
CONGREGATION KINS

פרשת חיי שרה תשפ"ג

THE ORIGIN OF P'SUKEI D'ZIMRA

(1) SHABBAT 118B

אמר רבי יוסי: יהא חלקי מגומרי הלל בכל יום. איני?! והאמר מר: הקורא הלל בכל יום הרי זה מחרף ומגדף! כי קאמרין — בפסוקי דזמרא.

Rabbi Yosei said: May my portion be among those who complete hallel every day. Is that so? Didn't the Master say: One who reads hallel every day is tantamount to one who curses and blasphemes God. When we say this statement of Rabbi Yosei, we are referring to the verses of praise [pesukei dezimra].

(2) RASHI SHABBAT 118B

פסוקי דזמרא - שני מזמורים של הלולים הללו את ה' מן השמים הללו אל בקדשו:

Pesukei D'zimra: The two psalms of praise--Praise G-d from on High (Heaven) (Psalms 148) and Praise G-d in His Holiness (Psalms 150).

(3) RIF SHABBAT 44A

ומאי ניהו (תהלים קמד) מתהלה לדוד עד (תהלים ק"ו) כל הנשמה תהלל יה:

What are they? From *Tehillah L'David* until *Kol HaNeshamah Tehalel Yah*.

WHAT'S WRONG AND RIGHT WITH DAILY HALLEL?

(4) TEHILLIM 44:8-17

(ח) כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות. (ט) באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה. (י) אף זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו. (יא) תשיבנו אחר מני צר ומשנאינו שסו למו. (יב) תתנינו כצאן מאכל ובגוים זריתנו. (יג) תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם. (יד) תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו. (טו) תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים. (טז) כל היום פלמתי נגדי ובשת פני כסתני. (יז) מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם.

(8) But You have saved us from our adversaries, and have put to shame those that hate us. (9) In God have we gloried all the day, and we will give thanks to Your name forever. Selah (10) Yet You have cast off and brought us to humiliation. You do not go forth with our armies. (11) You make us turn back from the adversary; and those that hate us take plunder for themselves. (12) You have given us like sheep to be eaten, and have scattered us among the nations. (13) You sell Your people for small gain, and have not set their prices high. (14) You make us a taunt to our neighbors, a scorn and a derision to those around us. (15) You make us a byword among the nations, a shaking of the head among the peoples. (16) All day my humiliation is before me, and the shame of my face has covered me, (17) at the voice of him that taunts and blasphemes because of the enemy and the revengeful.

(5) MESHECH CHOCHMAH VAYIKRA 26:4

ולכן האומר הלל הגדול בכל יום, שמורה שראוי להודות רק על הנך פעולות שעל דרך נס, אבל מפעלות הטבע אין צריכים להיוצר אחרי שבראן, ה"ז מחרף ומגדף, אבל כל האומר תהלה לדוד בכל יום, שזה מדבר על מפעלות סדור הטבעי, אשר בכל יום, כמבואר, מובטח שהוא בן העולם הבא. והנה על דרך נס בלתי סדור הטבעי אינו מן הפלא, כמו מן וכיו"ב, אבל הענין הנפלא בהטבע הוא ההזנה התמידית, שזה קיום הנמצאים והרכבת הנפרדים, ובדרך טבעי כל יום קבוע הזנה לאלפי אלפים בלי מספר נמצאים, מזון, אשר כל אחד יזון מן הטבע, הוא פועל מורה על חכמה ושלמות, וכבוד השי"ת למבין, יותר ממה שמורה הנסיים

Therefore, one who says Hallel HaGadol every day, which indicates that it is appropriate to give thanks only on those [Divine] actions which are miraculous, but those natural works don't require their Creator after they were made, he is curser and blasphemer. However, one who says *Tehillah L'David* each day, which speaks about the actions of the natural system which exists every day, he is assured his spot in the World to Come.

It is not so wondrous for God to act in a miraculous fashion without a natural system, like the *mann*. But the wonderous idea of nature is that it nourishes constantly, as it sustains things that exist and the combinations of disparate materials. In a natural fashion, each day the nourishment of thousands of thousands of uncountable creatures with food, such that each is sustained from nature, is an act which testifies to Wisdom and Completeness, and the Honor of God to those who understand, much more than miracles.

THE UNIQUE NATURE OF THESE SIX MIZMORIM – AND DO THEY FIT TOGETHER?

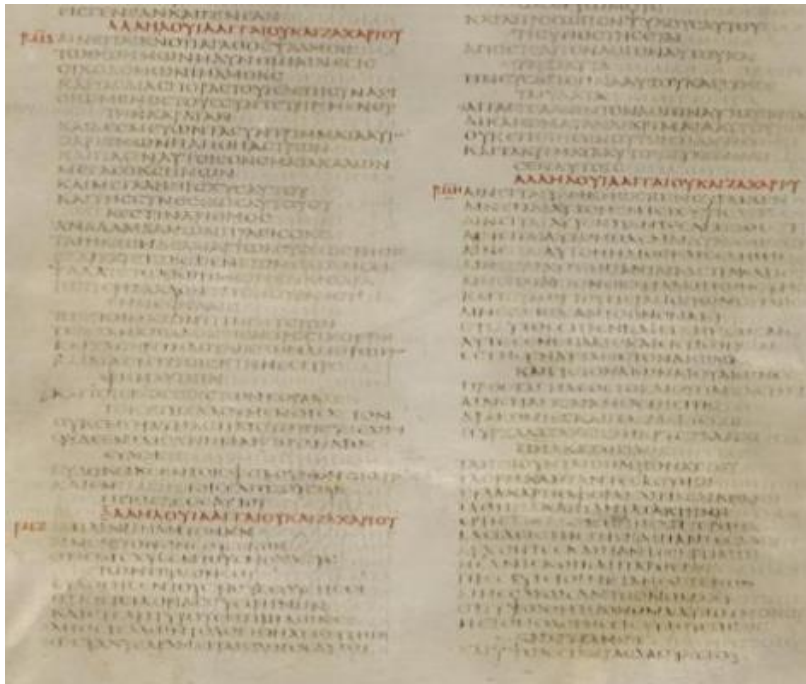
(6) MEYUCHAS L'RASHBAM TEHILLIM 145:1

(א) {תהלה לדוד –} לכך קורא אותו תהלה לפי שמן תהלה לדוד עד סוף הספר לא תמצא בו אפילו תיבה אחת לשון בקשה, אלא הכל לשון שבח הוא ותהלה. (כ"י וטיקן 274 דף 190ב בשם: מצאתי בפי' רבי' שמואל הצרפתי בן הר"ר מאיר)

It is called a *Tehillah* because from here until the end of the book, there is not one word of request. Rather, everything is praise. (Vatican 274 manuscript, pp. 190b: "I found this in the commentary of Rabbi Shmuel the Frenchman, the son of Rabbi Meir).

RESPONDING TO DAVID'S CALL

(7) SEPTUAGINT TEHILLIM 146-148

Alleluia, a Psalm of Aggæus and Zacharias.

THE SECRET OF TEHILLIM 150

(8) BERACHOT 43B

אמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב: מנין שמברכין על הריח? — שנאמר: "כל הנשמה תהלל יה". איזהו דבר שהנשמה נהנית ממנו ואין הגוף נהנה ממנו? — הוי אומר: זה הריח.

Rav Zutra bar Toviyā said that Rav said: From where is it derived that one recites a blessing over scent? As it is stated: "Let every soul praise the Lord" (Psalms 150:6). He explains the verse: What is it from which the soul derives benefit and the body does not derive benefit from it? You must say: That is scent.

הללוהו בתקע שופר

שמות י"ט, טז, טז, טז (כ', טו): וקל שופר חזק מאד... ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול...

שמאל ב' ו', טו: ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון ה' בתרועה ובקול שופר:

ישעיהו כ"ז, יג: והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלם:

יחזקאל ל"ג, ג: ותקע בשופר והזהיר את העם:

יואל ב', א: תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי ירגזו כל ישבי הארץ כי בא יום ה' כי קרוב:

הללוהו בנגבל וכנור:

נ"ז, ט-י (ק"ח, ג-ד): עורה כבודי עורה הנגבל וכנור אעירה שחר: אודך בעמים אדני אצמרך בל אמים:

שמאל ב' ו', ה: ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני ה' בכל עצי ברושים ובכנרות ובנגבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים:

הללוהו בתוף ומחול

קמ"ט, ג: יהללו שמו במחול בתוף וכנור יזמרו לו:

שמות ט"ו, כ: ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התוף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות:

ירמיהו ל"א, ג: עוד אבנה ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפוף ויצאת במחול משחקים:

שמאל א' י', ה-ו: ופגעת חבל נביאים... ולפניהם נבל ותוף וחליל וכנור והמה מתנבאים: וצלחה עליך רוח ה' והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר:

הללוהו במנים ועוגב:

בראשית ד', כא: ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפיש כנור ועוגב:

**הללוהו בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי תרועה:**

שמאל ב' ו', ה: ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני ה' בכל עצי ברושים ובכנרות ובנגבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים:

כל הנשמה תהלל יה הללו יה:

ישעיהו מ"ב, ה: כה אמר האל ה' בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: